

MENSAGEIRO

OLICEU DE FEP

São Paulo - Brasil

2º Ano, N°9, Junho 1983

BOLETIM DA PARÓQUIA ARMÊNIA CATÓLICA

Nossa escola.

AV. TIRADENTES, 718

FONE: 227.6703

SE QUISERES SER AMADO ...

Եթէ կ'ուզես որ մարդիկ
դէպի քեզ հակին
ու սիրեն քեզ.
մանուկ դարձիր
եղիր խոնարհ:

- ի՞նչու
- Որովհետեւ մարդիկ,
մինչ կարիք մղուած միայն,
կը խօսին մեծ՝ ի մը հետ
եւ խօսելու համար
զլուի կը բարձրացնեն՝,
եւ սոսկ
ստիպողութեան մը պարագային,
դժկամութեամբ ու ակամայ
զլուի կը ծոնն անոր առջեւ,
այս, մարդիկ,
սիրով ու հաճոյքով կը հակին,
ծունկի իսկ կու զան
փոքրիկի մը առջեւ
անոր հետ կարենալ խօսելու
եւ կամ
անոր պարզ եւ անմեղ
նայուածքն ու ժայտը
վայելելու համար:

Դուն եւս,
Եթէ կ'ուզես որ մարդիկ
դէպի քեզ հակին
ու սիրեն քեզ,
դարձիր մանուկ,
եղիր խոնարհ:

Մի ուզեր՝ ՛՛ըլլալ՝՝
այլ գործել միայն:
Մի ցանկար դիզել,
այլ բաժնել ու տալ:
Մի խօսիր անվելջ,
այլ գիտցիր լսել:
Մի փնտոեր յանցանք,
այլ զղում ու դարձ:
Մի խնդրեր սիրուիլ,
այլ սիրել, զոհուիլ:

Se desejas que os homens
se curvem diante de ti
e te amem,
torna-te criancinha,
sê humilde.

- Por que?
Por quanto os homens,
empelidos somente pela necessidade
falam com um "grande",
e para falar
"levantam" a cabeça,
e somente
em caso de necessidade,
com relutância e má vontade,
abaixam a cabeça diante dele,
sim, os homens
curvam-se com carinho e com prazer
ajoelham-se até
diante dum a criança,
para poderem falar com ela
ou
para deliciarem-se
com o seu olhar infantil
e seu sorriso, simples e inocente.

Também tu,
se quiseres que os homens
se curvem para ti
e te amem,
torna-te criança,
sê humilde.

Não queiras "ser",
mas "realizar" somente.
Não desejes acumular,
mas distribuir e dar.
Não fales sem parar,
mas sabe ouvir.
Não procures defeitos,
mas arrependimento e conversão.
Não pedes ~~hefa~~ ser amado,
mas amar, sacrificar-te.

ՆԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

- o -

Մեղքը միշտ նախատինք մըն
է Աստուծոյ դէմ: Անոր յանցան
քին վերաբերող մասը կրնայ
ներուիլ Տիրոջ կողմէ, բայց ար
դար օրէնքի մը խանգարումով
հոգւոյն մէջ կը զգէ հետք եւ
անկարգութեան մնացորդ, որով
կ'արժանանայ ժամանակաւոր պա-
տիժի մը եւ անհրաժեշտ կը դառ
նայ հատուցում մը: Այս հատու-
ցումը կարելի է վմարել այս
կեանքին ընթացքին - Խորհուրդ
ներու, ապաշխարութեան եւ բա-
րի գործերու միջոցաւ - կամ
Քաւարանի մէջ:

Այս հատուցումը երրեք բա-
ւարար պիտի չըլլար եթէ իրա-
գործուէր միմիայն անծնական
արդիւնքներով. ասոնք արժէք
ունին այն չափով, որով միա-
ցած են Ցիսուսի անհուն ար-
դիւնքներուն: Սակայն ասկէ
զատ, բազմապատկուած են հաղոր-
դութեամբ՝ Ս. Կոյսին եւ Սուլը-
բերուն արդիւնքներուն, զօրու-
թեամբ՝ խորհրդաւոր Հաղոր-
դութիւն Սրբոց՝ ին կամ զերք
նական կապին՝ Քրիստոսի, Խոր-
հրդական Մարմնոյն զլխուն եւ
անոր անդամներուն միջեւ:

ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Հասարակաց այս շնորհի
զանձին բաշխումը յանձնուած է
Եկեղեցւոյ, որ կրնայ տնօրի-
նել զանոնք, ոչ թէ ընկալումի
ծամբով, այլ՝ որոշումի, նոյն
հնքն Քրիստոսի կոմէ իրեն տըլ-
ւած՝ փականաց՝ իշխանութեան
զօրութեամբ (տես Պողոս Զ.ի Ա-

AS INDULGÊNCIAS

- o -

O pecado é sempre ofensa a Deus. Ele pode ser perdoado pelo Senhor no que diz respeito à culpa, mas deixa na alma um vestígio ou resto de desordem, ao quebrar uma ordem de justiça, pela qual se merece uma pena temporal e se torna necessária uma satisfação. Esta satisfação pode-se pagar nesta vida -mediante a recepção dos sacramentos, a penitência, as obras méritorias,- ou no Purgatório (cfr. D.B. 840 e 923).

Esta satisfação nunca seria suficiente se só se realizasse, por méritos pessoais; estes têm valor na medida em que estiverem unidos aos méritos infinitos de Jesus Cristo. Mas além disso, são aumentados pela comunhão com os méritos da Virgem e dos Santos, em virtude dessa misteriosa "communio sanctorum" ou solidariedade sobrenatural entre Cristo, Cabeça do Corpo Místico, e os seus membros.

CONDIÇÕES

A distribuição desse tesouro comum de graças foi confiada à Igreja, que dele pode dispor, não por via de impetração, mas de decisão, em virtude do poder das chaves que lhe foi conferido pelo próprio Cristo (Constituição Apostólica de Paulo VI, "Indulgentiarum doctrina", de 1-1-1967). Por isso a Igreja pode determi-

Առաքելական Սահմանադրութիւնը՝ ``Ներողութիւններու Վարդապետութիւնը'', 1-1-1967): Ասոր համար Եկեղեցին կրնայ յատուկ պայմաններ սահմանել - որոնք սովորաբար ջերմեռանդական կամ եղբայրսիրական որոշ հրահանգները կը մերժեցութիւնն են - որոնց շնորհի այս արդիւնքները կը մերժեցութիւն պատշաճորէն տրամադրուած հաւատացեալ ներուն: Լիակատար ներողութեան համար պահանջուած տրամադրութիւններ են՝ շնորհի վիճակը եւ որեւէ մեղքի -նոյնիսկ ներելի -յարումի մերժումը. մասնակի ներողութեան համար անհրաժեշտ է շնորհի վիճակը եւ սրտանց զղումը (տես Առաք. Սահման՝ ``Ներողութիւններու Վարդապետութիւնը''): Առանց այս պայմաններուն, սահմանուած արարքներու գործադրութիւնը ներողութիւն չ'ընդունիր:

Հստ բազմիցս յիշուած վաւերաթուղթին խօսքերուն, ``Ներողութիւնը ներումն է, յաչս Աստուծոյ, ժամանակաւոր պատի ժին՝ արդէն թողուած մեղքերուն, որ կը վերաբերի յանցանքին եւ որ կ'ընդունուի պատշաճորէն տրամադրուած հաւատացեալին կողմէ, բայ յատուկ պայմաններու, Եկեղեցւոյ մշամտութեամբ, որ, որպէս մատակարար փրկազործութեան, Ֆիսուսի Քրիստոսի եւ Սուրբերու հատուցումներու գանձը կը բաշխէ եւ կը կիրարկէ իշխանութեամբ (Նոյն, թիւ 1):

Հստ բազմիցս յիշուած վաւերաթուղթին խօսքերուն, պատի մեղքին հետեւանքով յահաջ եկած ժամանակաւոր պատի ժին՝ մասնակի կամ ամբողջական ներումին՝ (Նոյն, թիւ 2):

Լիակատար ներողութիւնը շահելու համար կը պահանջուի, սահմանուած հրահանգը գործադրել է պահանջութիւններու հետ-երեք պայմաններ. Խոստովանանքի խորհուրդ, Հաղորդութիւն եւ աղօթք Սրբազն Քահանայապետին դիտաւորութեան: Եթէ ամբողջական տրամադրութիւն մը չկայ, կամ չեն գործադրուիր հաստատուած երեք պայմանները, ներողութիւնը կը վերածուի մասնակիի՝ (Նոյն, թ.7):

Ան որ զոնէ սրտի զղումով, գործ մը կ'ընէ, որուն կապուած է մասնակի ներողութիւն մը, Եկեղեցւոյ միջոցաւ ներում-կ'ընդունի ժամանակաւոր պատի ժին, հաւատար անոր որ ընդունած էր այդ իր գործով:

Իր իշխանութիւնը գործադրելով, Եկեղեցին հոգիններուն վրայ ի գործ կը դնէ խոհական առաջնորդութիւն մը եղբայրսիրական և ջերմեռանդական որոշ արարքներու մղելով հաւատացեալ ները:

Եկեղեցւոյ հովուական մայրական այս առաջնորդութեան բացայաց օրինակը մասնակի ներողութիւններու շնորհումն է ամբողջամ որ հաւատացեալ ները իրենց միտքը Աստուծոյ բարձրացնեն ջերմեռանդական քանի մը աղերսանքներով, մինչ կը կատարեն իրենց պաշտօնին աշխատանքը:

Բնական է որ այս հոգեւոր խթանին ընդմէջէն, հաւատացեալ ները առաւել եւս կը համոզուին թէ կրնան իրենց սովորական աշխատանքին միջոցաւ սրբութեան հասնիլ:

nar certas condições -que costumam ser o cumprimento de determinadas práticas piedosas ou de caridade- mediante as quais esses méritos são aplicados aos fiéis devidamente dispostos. Para a indulgência plenária, as disposições requeridas consistem no estado de graça e na exclusão de todo o afecto ao pecado, mesmo venial; para a indulgência parcial é necessário o estado de graça e o arrependimento do coração (cfr. "Const. Apost. Indulgientiarum doctrina", 1,5 e 7). Sem estas condições, o cumprimento da acção prescrita não obteria indulgência.

Segundo palavras do documento várias vezes citado, "a indulgência é a remissão perante Deus da pena temporal devida pelos pecados já perdoados no que diz respeito à culpa, a qual é conseguida pelo fiel convenientemente disposto e sob determinadas condições, pela intervenção da Igreja, que como administradora da Redenção, dispensa e aplica com autoridade o tesouro das satisfações de Jesus Cristo e dos Santos" ("Const. Apost. Indulgientiarum doctrina", nº 1).

"A indulgência será parcial ou plenária conforme libertar parcial ou totalmente da pena temporal devida pelos pecados" (ibid., nº 2). "Para alcançar a indulgência plenária requerem-se, além da realização da acção prescrita -com as disposições anteriormente indicadas- três condições: Confissão sacramental, Comunhão e Oração pelas intenções do Sumo Pontífice. Se não há uma disposição total, ou não se cumprem as três condições estabelecidas, a indulgência torna-se parcial" (ibid., nº 7).

Quem, pelo menos com coração contrito, realiza uma acção à qual vai junta uma indulgência parcial, obtém por intervenção da Igreja uma remissão da pena temporal igual à que já tinha obtido pela sua acção" (ibid., nº 5).

ESTÍMULO

Fazendo uso do seu poder, a Igreja exerce uma discreta direcção das almas, induzindo os fiéis a determinados actos de caridade ou de piedade.

Um exemplo claro desta direcção pastoral maternal da Igreja, é a concessão de indulgência parcial sempre que os fiéis elevem o seu pensamento a Deus com alguma invocação piedosa, enquanto executam o seu trabalho profissional. É claro que através deste estímulo espiritual os fiéis ficam ainda mais convictos de poderem alcançar a santidade através do seu trabalho habitual.

Jorge Salinas

ՏԵՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՄՐԲԱՋԱՆ ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԻՆ ՀԵՏ
ԽՈՍԹՈՎԱՆԱՆՔԻ ԽՈՐԴՈՒՐԴԻՆ ՄԱՍԻՆ

ԽՈՍԹՈՎԱՆԱՆՔ ՀԱՂՈՐԴՈՒԵԼԸ ԱՌԱՋ

Հարցում.- Կ' ըսուի թէ՝ այն որ մահուչափ մեղք գործած է կրնայ Հաղորդուիլ առանց խոսթովանելու, բայ է որ նախ զղջումի ներգործութիւնը ընէ: ծիշ՝ է: ի՞նչ կ' ըսէ Ձեր Մրբութիւնը:

Պատասխան.- Գիտեք որ տակաւին ի գօրու է եւ պիտի շարունակէ ի գօրու մնալ Տրիդենտեան Տիեզերական ժողովին ուսուցումը՝ մահուչափ մեղքերու ամբողջական խոստովանանքին կարեւորութեան շուրջ: ի գօրու է եւ, միշտ ի գօրու պիտի ըլլայ Եկեղեցւոյ մէջ Ս. Պողոսի ու նոյն ինքն Տրիդենտեան Տիեզերական ժողովին կողմէ շեշտուած կանոնը, որուն գօրութեամբ, Ս. Հաղորդութիւնը արժանավայել կերպով ընդունելու համար, հարկաւոր է նախ դիմել մեղքերու խոստովանութեան, ամէն անգամ որ մահուչափ մեղք ըզգանք մեր խղճին վրայ:

Հ.- Կան մարդիկ, որոնք կը հաստատեն թէ Ս. Հաղորդութիւնը կը ներէ մահուչափ մեղքերը: ծիշ՝ է:

Պ.- Եկեղեցւոյ վարդապետութեան հետ համաձայն չէ այն տեսակէտը ըստ որում Ս. Հաղորդութիւնը կը ներէ մահուչափ մեղքը՝ առանց որ մեղաւորը դիմէ Ապաշխարութեան Խորհուրդին:

ՀԱԽԱԲԱԿԱՆ ԽՈՍԹՈՎԱՆԱՆՔ

Հ.- Շատ մը տեղեր կը կիրարկուի հաւաքական խոստովանանքը՝ առանց սեփական մեղքերու անհատական խոստովանութեան: Համաձայն էք:

Պ.- Երկու գործնական երեւոյթներ կան այս Խորհուրդին քարեկար գութեան վերաբերեալ, որոնք արժանի են յատուկ ու շաղքութեան ընդհանրական Եկեղեցւոյ կողմէ, եւ այժմ կը քաղձամ ակնարկել անոնց՝ օգնելու համար համայն աշխարհի Եպիսկոպոսներուն... Այս երկու նիւթերն են՝ սովորութիւն առաջին խոստովանանքին՝ առաջին հաղորդութենէն առաջ եւ հաւաքական արձակումի հարցը... Պողոս Զ. շեշտեց հաւաքական արձակումին՝ քացարձակապէս քացարիկ՝ հանգամանքը: Միաժամանակ խնդրեց Եպիսկոպոսներէն որ օգնեն քահանաներուն՝ հետզ հետէ աւելի գնահատելու խոստովանանքի այս սքանչելի քահանայական պաշտօնը... Կրնան ստիպողութեան մէջ ըլլալ յետագելու կամ նոյնիսկ զանց առնելու ուրիշ զբաղումներ ժամանակի պակասի պատճառաւ, բայց երբեք խոստովանանքի մատակարարումը:

Հ.- Եր՝ պարօնուած է հաւաքական արձակումը:

Պ.- Հովուական լուրջ պատճառներէ մղուած եւ յստակ ու ան-

հրաժեշտ կանոններով, Եկեղեցին, դիւրացնելով շատ մը հոգիներու համար շնորհիքի գերազոյն քարիքը, ընդարձակեց գործադրութիւնը հաւաքական արձակումին: Սակայն կ' ուզեմ յիշեցնել խրդամիտ օրինապահութիւնը վերոյիշեալ պայմաններուն եւ վերահաստատել թէ՝ մահուչափ մեղքի պարագային, նաեւ հաւաքական արձակումէն յետոյ, յատուկ խոստովանանքով մեղքը յայտնելու պարտականութիւնը կը շարունակ ուի:

ՄԱՆՈՒԿԱՆԵՐՈՒ ԽՈՍԹՈՎԱՆԱՆՔԸ

Հ.- Տարիներ առաջ ըսուեցաւ թէ մանուկները կրնան իրենց առաջին Հաղորդութիւնը կատարել առանց նախապէս խոստովանելու: Կարելի՞ է ընդունիլ այս վարդապետութիւնը:

Պ.- Ակզենական փորձառութիւններէ յետոյ, Պողոս Զ., 1973ին, հաստատեց այն ինչ որ կը վերաբերի Լատին Եկեղեցիին կարգապահութեան...

Գալով մանուկներուն, որոնք տրամաբանութեան տարիքին հասած են, Եկեղեցին հաճոյքով կը հաստատէ հովուական արժէքը, Հաղորդութեան մասնակցել է առաջ, խորհրդական ապաշխարութեամբ ձեռք ծգուած փորձառութեան:

Մանուկները առաջին Հաղորդութեան պատրաստելով, իրենց մէջ կ' արթնցնենք խղճի զգայականութիւնը, երբ առաջին Հաղորդութեան ընկերացած է խղճի քննութիւնը, մեղքերու զղումը եւ Ապաշխարանքի Խորհուրդը:

ՆՈՒԱՋ ԽՈՍԹՈՎԱՆԱՆՔ

Հ.- Ժամանակին աւելի խոստովանանք կար եւ նուազ Հաղորդութիւն: Այժմ հակառակն է:

Պ.- Ինծի հետ միասին հաւաքար կ' ընդունիք, դառն մտահոգութեամբ, թէ անձնական մերձեցումը խոստովանանքի Խորհուրդին զգալիօրէն պակաս է այս վերջին տարիներուն: Բոլոր սրտանց կը խնդրեմ ծեզմէ եւ կը յորդորեմ ծեզ կարելին ընելու, որպէս զի բոլոր մկրտեալ ները վերսկսին յամախակի գործադրութիւնը Ապաշխարանքի Խորհուրդին՝ անձնական խոստովանանքով:

ԻՆՉՈ՞Ի ԽՈՍԹՈՎԱՆԱՆՔԸ

Հ.- Եթէ մահուչափ մեղք չկայ, կարիք չունինք խոստովանելու: ի՞նչ պէտք կայ այդքան խոստովանանքի:

Պ.- Տէր Յիսուսի անունով եւ միացած համայն Եկեղեցիին կը հաստատենք մեր բոլոր քահանաներուն՝ գերբնական մէծ արդիւնագործութիւնը, զոր կը կատարուի ականջալուր խոստովանանքով:

Անգամ մը եւս կ' ուսուցանենք մեր ժողովուրդին՝ յամախակի խոստովանանքին մեծ բարիքներուն մասին:

Կատարել ապէս համոզուած եմ թէ՝ ինչպէս որ հաստատեց իմ նախորդս, Պիոս ԺԲ., այս հրահանզը Եկեղեցւոյ մէջ մուտք չըգործեց առանց Սուլը Հոգևոր ներշնչումին:

ՀՕՆԵՐՎԱԹՈՐԷ ՌՈՄԱՆՈ՝ 10 Ապրիլ 1983
Թարգմանեց՝ Գ. Շ. Ա. Նատարեւեան

ENTREVISTA COM O SANTO PADRE

CONFISSÃO ANTES DA COMUNHÃO

Ouve-se dizer que quem cometeu pecado mortal pode ir à Comunhão sem se confessar, bastando-lhe fazer antes o acto de contrição. Estará certo? Que diz Vossa Santidade?

- "Tende presente que ainda está e estará sempre em vigor na Igreja o ensinamento do Concílio de Trento acerca da necessidade da Confissão completa dos pecados mortais. Está e estará sempre em vigor na Igreja a norma inculcada por São Paulo e pelo próprio Concílio de Trento, em virtude da qual, para a recepção digna da Eucaristia, se deve recorrer primeiro à confissão dos pecados, sempre que se tiver consciência de pecado mortal" (A Sagrada Penitenciaria, 30.1.1981).

Há quem afirma que a Eucaristia perdoa os pecados mortais. Será verdade?

- "Não é compatível com o Magistério da Igreja a teoria segundo a qual a Eucaristia perdoa o pecado sem que o pecador recorra ao Sacramento da Penitência" (Aos Bispos dos Abruzos e Molise, 4.12.1981).

CONFISSÃO COLECTIVA

Pratica -se em muitas partes a absolvicão colectiva, sem a confissão individual dos próprios pecados. Estará bem?

- "Há dois aspectos concretos da disciplina sacramental que são dignos de particular atenção por parte da Igreja universal, e deseo agora referir-me a eles para ajudar os Bispos do mundo inteiro... Estas dois temas são a prática da primeira confissão antes da primeira comunhão e a questão da absolvicão colectiva..."

Paulo VI afirmou o carácter "absolutamente excepcional" da absolvicão colectiva. Ao mesmo tempo pediu aos Bispos que ajudem os sacerdotes a apreciar cada vez mais este maravilhoso ministério sacerdotal da confissão... Podem ver-se obrigados a adiar ou mesmo a deixar outras actividades por falta de tempo, mas nunca o ministério da confissão" (Aos Bispos canadienses, 17.11.1978).

Quando é permitida a absolvicão colectiva?

- "A Igreja por graves razões pastorais e por normas precisas e indispensáveis, para facilitar o bem supremo da graça a muitas almas, ampliou o uso da absolvicão colectiva. Mas quero recordar a escrupulosa observância das condições citadas e reafirmar que

em caso de pecado mortal, também depois da absolvicão colectiva, continua a obrigação da acusação específica sacramental do pecado" (A Sagrada Penitenciaria Apostólica, 30.1.1981).

CONFISSÃO DAS CRIANÇAS

Há anos disse-se que as crianças podiam fazer a primeira Comunhão sem antes se confessarem. Poder-se-á manter essa doutrina?

- "Depois de terem sido levadas a cabo algumas experiências iniciais, Paulo VI, em 1973, corroborou a disciplina da Igreja latina no que se refere à confissão..."

Com respeito às crianças que atingiram o uso da razão, a Igreja compraz-se em garantir o valor pastoral de que elas tenham a experiência da expressão sacramental da conversão antes de serem iniciadas na participação eucarística" (Aos Bispos canadianos, 17.11.1978).

"Preparando as crianças para a primeira comunhão... formamos nelas a sensibilidade de consciência quando a preparação da primeira comunhão é acompanhada pelo exame de consciência, pelo arrependimento dos pecados e pelo Sacramento da Penitência" (Alocução Dominical, 13.5.1979).

CONFISSÃO A MENOS

Antigamente havia muitas confissões e menos comunhões. Agora é o contrário. Estará certo?

- "Juntamente comigo, certamente reconheceis, com dolorosa preocupação, que a recepção pessoal do Sacramento da Penitência diminuiu fortemente durante os últimos anos. De todo o coração vos rogo e exorto a fazer o possível para que todos os baptizados retomem a prática frequente do Sacramento da Penitência através da confissão pessoal" (Fulda, 17.11.1980).

CONFISSÃO PARA QUE ?

Se não há pecado mortal, não temos necessidade de nos confessarmos. Para quê tanta confissão?

- "Em nome do Senhor Jesus e em união com toda a Igreja confirmamos todos os nossos sacerdotes na grande eficácia sobrenatural do ministério perseverante que se exerce através da confissão auricular... Uma vez mais instruam o nosso povo sobre os grandes benefícios da confissão frequente. Estou plenamente convencido de que, como afirmou o meu predecessor Pio XII «esta prática foi introduzida na Igreja não sem a inspiração do Espírito Santo»" (Aos Bispos canadienses, 17.11.1978).

ՀՅԱՀ ԿԸ ՊԱՀԱՆՁՈՒԻ, ԱՅՍՈՐ, ՍՓԻԼՈՐԻ ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴԵՆ. ՀՅԱՀ
ԿԱՐՈՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵՆ ԻԵՌՈՒ ԾՆԱԾ ՀԱՅ ԵՐԻՄԱՍԱՐՈՒԻՆ:

ՍՓիլորի մէջ ծնած ամէն Հայ Երիտասարդ, այսօր, ունի ևլ-
կու եւ երբեմն ալ երեք պարտականութիւն:

ա.- Պարտականութիւն հանդէպ իր ծննդավայր հայրենիքին:
Պարտականութենէ աւելի, շատ բնական սէր մը ունի ա-
մէն մարդ հանդէպ այդ երկրին ու հողին, որուն վրայ աշխարհ
եկած է: Ապա, պարտականութիւն ունի սիրելու այդ երկրին ժողո-
վուրդը, օգնելու, իր կարողութիւնները ի սպաս դնելու անոր
բարգաւաճման ու յառաջադիմութեան համար: Խնքզինքը պէտք է նը
կատէ անդամ այդ ժողովուրդին ընտանիքին եւ իր ծննդավայր հայ-
րենիքը՝ իր սեփական տունը: Հաւատարմօրէն պահելու է այդ եր-
կրին օրէսըները եւ տէր կանգնելու է իրեն տրուած քաղաքացիա-
կան իրաւունքներուն եւ պարտականութիւններուն:

բ.- Պարտականութիւն հանդէպ այդ երկրին, որուն մէջ կը
ապրինք, առանց այնտեղ ծնած ըլլալու: Քիչ չէ թիւը այդ երի-
տասարդներուն, որոնք չեն ապրիր այդ երկրին մէջ, ուր ծնած
են: Բնակութիւն հաստատած երկրին նկատմամբ ունինք այդ պար-
տականութիւնները, զոր ունինք մեր ծննդավայր հայրենիքին հան-
դէպ:

գ.- Պարտականութիւն հանդէպ՝ մեր Մայր Հայրենիքին, ներ-
կայ եւ պատմական Հայաստանի հողին, եւ հանդէպ մեր հայ ժողո-
վուրդին՝ աշխարհի չորս կողմը ցրուած:

Օտար երկնքի տակ ծնած Հայ Երիտասարդո պէտք չէ երբեք
մոռնայ թէ ինք ջարդուած եւ իր պապենական հողերէն աքսորուած
ժողովուրդի մը զաւակն է. Հարստանալու, դիրքի տիրանալու ծր-
բագիրներով՝ իր սեփական հայրենիքէն ազատօրէն հեռացած սե-
րունդի մը զաւակը չէ:

Ուստի, իր պարտականութիւնն է՝

- 1.- պահել իր հայկական ինքնութիւնը,
 - 2.- սորվիլ ու պաշտպանել հայ լեզուն, պատմութիւնը, աւան-
դութիւնները, մշակոյթը.
 - 3.- ամէն Հայ անխտիր իր հարազատը նկատել ու սիրել անկեղ-
ծօրէն.
 - 4.- զուրգուրալ ներկայ Հայաստանին վրայ.
 - 5.- հետապնդել Հայ Դատը. ամբողջական Հայաստան, ամբողջական
հայութեամբ:
- Անք, համառօտ կերպով, թէ ի՞նչ կը պահանջուի, այսօր,
հայրենիքէն հեռու, օտար երկնքի տակ ծնած նոր սերունդէն:

O QUE É QUE SE EXIGE HOJE

DA NOVA-GERAÇÃO DOS ARMÉNIOS DA DIÁSPORA ?

O que se exige hoje da nova geração diasporana ? Qual é a obrigação do jovem Arménio nascido longe da Arménia ?

Todo jovem Arménio nascido na Diáspora tem hoje duas e às vezes até três obrigações a cumprir :

a)- Obrigação para com pátria natal.

Mais do que uma obrigação, qualquer pessoa tem um amor muito natural para com o país e a terra onde vem ao mundo. A seguir, tem o dever de amar o povo desse país, de auxiliá-lo dedicando a sua capacidade ao progresso e à prosperidade dessa terra. Deve considerar-se membro autêntico da família desse povo, sem nunca esquecer que a terra onde viu a luz é a sua legítima casa própria. Deve igualmente obedecer com toda lealdade às leis do país e assenhorear-se dos direitos e obrigações de cidadania a ele concedidos.

b)- Obrigação para com o país onde vivemos, sem nele termos nascido.

Não é reduzido o número de jovens que não vivem no país em que nasceram. Temos para com a terra, onde fixamos residência, as mesmas obrigações que temos para o nosso país natal.

c)- Obrigação para com a nossa Mãe Pátria, a atual e histórica terra da Arménia, obrigação para com o nosso povo arménio espalhado pelos quatro cantos do mundo.

O jovem Arménio nascido sob céus estrangeiros não deve nunca esquecer-se de que é filho de um povo massacrado e expulso das suas terras ancestrais, e de que ele não é filho dum a geração que se afastou de sua pátria livremente e com planos de enriquecer-se e de conquistar uma posição.

Portanto, é sua obrigação :

- 1.- conservar a sua identidade arménia;
- 2.- aprender e proteger a língua, a história, as tradições e a cultura arménia;
- 3.- considerar todo Arménio, sem distinção alguma, como seu legítimo irmão e amá-lo sinceramente;
- 4.- ter um carinho todo especial para com a Arménia atual;
- 5.- prosseguir na luta pela Causa Arménia : "Uma Arménia Integral com uma Armenidade Integral".

Eis, portanto, sucintamente, o que se exige hoje da nova geração nascida longe da Pátria e sob céus estrangeiros.

Mons. Nichan Kehayan

ՀԱՄԱՌՈԾ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

**ԱՆԱՐԱՏ ՅՂՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅ ՔՈՅՐԵՐՈՒ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ
(Նարունակութիւն նախորդ թիւէն)**

Աշակերտութեան թիւը դարձեալ կ'ածէր, այնպէս որ ուրիշ թաղի մը մէջ ալ տուն մը կը վարձուի ուր կանոնաւոր կերպով կը սկսին դասաւանդութիւնները:

Նախախնամութիւնը կուտայ նորանոր կոչումներ կրօնաւորա կան կեանքի: Ամող հասարակութեան անհրաժեշտ դարձած էր յար մար ու ընդարձակ բնակարան մը, ուստի հիմնադիր հայրը չի վարանիր ճեռնարկել հիմէն Վերաշինութեան Զեշմէ Սօգակի տան եւ, զայն քանդել տալ ով, 1863ի Հոկտ. 23ին կը կատարէ մեծահանդէս հիմնարկութիւնը նոր շէնքին:

Երկու տարի ետք, Ալետաման օրը, հիմնադիր հայրը միսիթա րութիւնը կ'ունենայ օր հնելու եօթնյարկեան հսկայ Մայր Տունը, որուն հողը կը նայ ըստուիլ Անոր քրահնքովը շաղուած: Ան սահմանուած էր ըլլալու՝ Մայր Տուն, նորընծայարան, գիշերօթիկ և ցորեկեայ Վարժարան: Նորակառոյց ու ընդարձակ այս շնչին մէջ բնականաբար Քոյրերը նոր ոգի ստացած, նոր թափով կը բանան լայն գործունէութեան թեւեր:

Դժբախտաբար 1870ի Մայիս 24ին, շատ մեծ հրդեհի մը զոհ կ'երթայ այս պալ տառանման հսկայ շէնքը: Ալեր, տառապանք խեղճ Քոյրերուն: Դարձեալ կը հասնի անծնուէր հիմնադիր հայրը հըրկիզեալ Քոյրերուն. մինչեւ իսկ իր կաթողիկոսական լանջախաչը կը ծախէ մեղմացնելու համար իր հիմնած միաբանութեան դժուարութիւնները օգնութեան հասնելով անոր անմիջական կարօտութիւններուն:

Անարատ Ցղութեան հայ Քոյրերու գործունէութեան համբաւը հովերը գաւառները կը տանին: Առաջին դիմողը կ'ըլլայ Գաղատեայի (Անգարա) Վիճակաւորը, երկրորդը Պուրսայինը, որոնք կուսաններ կը խնդրեն Վարժարաններ հիմնելու համար իրենց թեմին մէջ:

Լուրջ եւ երկարատեւ խորհրդածութիւններէ յետոյ, գաւառներու մէջ եւս տարածուելու եւ միւղաւորուելու վճիռ կ'արծակին ծովեր ու գետեր, կ'անցնին, ծորեր ու դաշտեր կը կըտրեն եւ անծնուրացութեան պարզեւած ուրախ զոհունակութեամբ կ'երթան բանալ ու Վարժարան, կը թելու առանց խորութեան ազգիս զաւակները եւ, առաքելական ջանքով, կը ջամբեն անոնց մաքուր բարոյական, քրիստոնեական կը թութիւն եւ տոհմային ու առողջ դաստիարակութիւն:

Գաղատայէն եւ Պրուսայէն յետոյ, Տրավիգոնի, Պարտիզակի, Մարաշի Մալաթեայի մէջ նաեւ, կուսաններ դրկուելով Վարժարաններ կը բացուին: Ամէն կողմէ Մայր Վանք զովասանքի եւ գնահատութեան քաջալերիչ գրութիւններ կը հասնին:

1880ին, հիմնադիր հայրը, կը մեկնի Հոռոմ, եւ ծիրանաւո-

րի տիտղոսով կը ճոխանայ: Իրեն կը յաջորդէ Ստեփանոս-Պետրոս Ժամթողիկոս-Պատրիարքը:

1884ին, Հոռոմի մէջ, արդարներու մահուամբ, հիմնադիր հայրը յաւերծ կը զոցէ իր հայրենի աչքերը այս աշխարհի՝ մատնելով բոլոր Քոյրերը մեծ սուզի:

Վշտարեկ Քոյրերու ցաւակցութեան կը փութայ Ամենապատիւ Ազարեան կաթողիկոս անծամբ եւ կը հասկցնէ անոնց թէ ամէն բարի տրամադրութիւն ունի՝ օգտակար ըլլալու իրենց եւ հոգալու զիրենք ամէն տեսակետով: Խսկապէս ալ, որպէս երկրորդ հիմնադիր, ամէն մարզի մէջ, կրցած է տեղը քոնել Մեծ հիմնադրին և հօր:

Ազարեան կաթողիկոսի օրով, կը բացուին Ատանայի, Արդուինի, Եւղոնիկոյ, Բրքնիկի, Համնոյ, Կիւրիինի եւ Հալէպի Վարժարանները:

Հիմնադիր հօր կառուցանել տուած Զէշմէ Սօգակի հսկայ շէնքը, որ իր շինութենէն քանի մը տարի վերջ՝ հրոյ նարակ եղած էր ըսինք, մեծ սիրով վերաշինել կուտայ:

Ազարեան, միշտ հիացող հայ Քոյրերու հոգատար գործունէութեան, իր Մօրը, Տիկին Աննայի, ծախքովը կառուցանել կու տայ մեծ շէնք մը որպէս որբանոց, կը կնքէ զայն Սուրբ Աննա անունով եւ կը յանձնէ մեր Քոյրերուն գործունէութեան: Այս բարեխնամ հաստատութիւնը մեծ չայրապետին վերջին լաւագոյն գործերէն կ'ըլլայ: Կը վախճանի 1898ին, կը սլանայ երկինք ստանալ ու համար Աստուծմէ իր արժանի վարձը:

Մինչեւ այսօր, Միաբանութեան բոլոր Քոյրերս գուրգուրանքով կը պահենք, մեր երախտագէտ սրտերուն խորը, մեր զոյգ թանկագին եւ անզուգական հիմնադիր հայրերու յաւերծ խնկելի յիշատակը:

1915ին, առաջին համաշխարհային պատերազմին, գաւառները բացուած դպրոցներուն մէջ կ'աշխատէին յիսունընինք Քոյրեր, որոնք մեր տառապած ազգին տխուը Ծակատագրին կ'ենթարկուին: Անոնցմէ ոմանք անվտանգ կը մնան, ուրիշներ խոստովանող կը ղառնան ու Մայր Տուն կը հասնին: Իսկ տասնըրեթք մայրապետներ ալ մարտիրոսութեան դափինով կը զարդարեն Միաբանութեանս մաքուր ծակատը:

Այսպէսով, գաւառի բոլոր վարժարանները խորտակուեցան առանց կարենալ վերականգնելու: Պոլսոյ մէջ մնացին՝ Բերայի, Սամաթեայի, Բանկալթիի եւ Քաղկեդոնի (Գատրզէօյ) չորս վարժարանները եւ Սրբունի Աննա որբանոցը: Իսկ Պոլսէն դուրս գոյատեւեցին Ալեքսանտրիոյ եւ Հալէպի Վարժարանները:

Զինադադարէն յետոյ, Միաբանութիւնս մեծ յոյսեր ունեցաւ ծաւալ ելու իր գործունէութիւնը, վերագրաւ ելով մանաւանդ գաւառի տներն ու կալուածները: Բայց իզուր, քաղաքականութիւնը նըպատաւոր չեղաւ մեզի հանդէպ:

(Հարունակելի)

Մ. Երմինեա Քեչեմեան

HISTÓRIA RESUMIDA DA CONGREGAÇÃO

"IMACULADA CONCEIÇÃO" DAS IRMÃS ARMÉNIAS CATÓLICAS
(continuação do nº anterior)

Voltava a crescer o número de alunas, de modo que a Congregação acaba por alugar num outro bairro mais uma casa, onde começam aulas regulares.

E cada vez mais a Providência propicia novas vocações à vida religiosa, tornando-se indispensável uma residência ampla e conveniente para a comunidade crescente. E o Pai-Fundador não vacila: toma a iniciativa de mandar reconstruir - desde as suas fundações - a velha casa da Rua Tchechmé, destruída pelo incêndio e, em 23 de outubro de 1863, procede ao solene e festivo lançamento da pedra fundamental do novo prédio.

Dai a dois anos, na festa da Anunciação de N.S., o Pai-Fundador tem a alegria e o consolo de proceder à bênção solene do imenso prédio de sete andares, Sede-Matriz da Congregação, cuja terra pode-se dizer - foi sovada com o seu próprio suor. O prédio era destinado a ser: Sede-Matriz, Noviciado, Colégio diurno e Internato. Neste amplo e recém-construído imóvel, as Irmãs, naturalmente com ânimo renovado, lançam-se com arrojo e novo alento a amplos programas de atividades.

Lamentavelmente, no dia 24 de maio de 1870, o grandioso prédio é devorado por um imenso incêndio. Ruínas, desolação e sofrimentos para as infelizes Irmãs. Mais uma vez acode às Irmãs "incendiadas" o devotado Pai-Fundador que chega ao ponto de vender a sua própria Cruz peitoral de Katholikós para atender as necessidades imediatas e atenuar as dificuldades da Congregação por ele fundada.

Os ventos encarregam-se de levar à regiões diversas as realizações das Irmãs Armênias da Imaculada Conceição. O clero da diocese de Ancara é o primeiro a pleitear, o segundo é o de Bursa, que pedem religiosas para fundar colégios em suas dioceses.

Após longas e sérias reflexões decidem as Irmãs ampliar as suas atividades, fundar filiais também nas províncias e regiões diversas. Atravessam rios e mares, cortam vales e campos, e, imbuídas do melhor espírito de dedicação e abnegação, vão com alegre satisfação implantar estabelecimentos de ensino para instruir e educar, sem distinção alguma, os filhos da nação. E com empenho apostólico alimentam-nos com esmerada instrução moral e cristão, e com uma educação sadia e familiar.

Depois de Ancara e Bursa, são mandadas também para Trebisonda, Marách e Malatiá, onde são igualmente abertos colégios. E de toda parte chegam mensagens de estima e louvor ao convento-matriz.

Em 1880, o Pai-Fundador viaja para Roma e enriquece-se com a dignidade de Cardinalato. Sucede-lhe o Katholikós-Patriarca Estéfa-

no-Pedro X Azarian.

Em 1884, em Roma, com a morte dos justos o Pai-Fundador fecha para sempre os seus olhos paternais para este mundo, levando ao luto profundo todas as Irmãs da Congregação.

Sua Beatitude o Katholikós Azarian apressa-se ^{em} levar pessoalmente as suas condolências às Irmãs aflitas e faz-lhes compreender que está com toda a boa vontade e disposição para auxiliá-las e provar-lhes tudo que for necessário. Efetivamente, Sua Beatitude, como segundo Fundador, soube substituir condignamente o Grande Fundador e Pai, em todos os campos e sob todos os aspectos.

Nos dias do Katholikós Azarian, inauguram-se os colégios de Adaná, Artuín, Eutóquia, Prknig, Hadjín, Gurín e Alepo.

Com muito amor e carinho, ele manda reconstruir o imenso prédio da Rua Tchechmé, que havia sido destruído pelo incêndio poucos anos após ter sido mandado construir pelo nosso Pai-Fundador.

Azarian, eterno admirador das desveladas obras realizadas pelas Irmãs Armênias, manda construir, a expensas de sua mãe, Dna. Anna, um grande prédio para servir de orfanato. Batiza-o de "Orfanato Santa Ana" e entrega-o ao zelo das nossas Irmãs. Esta instituição de benevolência seria uma das últimas melhores obras do grande Patriarca. Falece em 1898; eleva-se ao Céu para receber de Deus a sua recompensa meritória.

Em 1915, durante a Primeira Guerra Mundial, trabalhavam nas escolas de diversas regiões cinquenta e cinco Irmãs que tiveram o mesmo triste destino de toda a nossa nação sofredora. Algumas delas salvam-se sem grande perigo; outras tornam-se confessoras e conseguem alcançar a Sede-Matriz, enquanto treze delas passam a ornamentar com louros de martírio a fronte limpida da nossa Congregação.

E desta forma, foram totalmente destruídos todos os colégios das províncias, sem mais possibilidade de reerguê-los. Permanecem em Constantinopla os quatro colégios de Pera, Samatia, Pangaltı e Kadikéy de Calcedônia, mais o "Orfanato Santa Ana". E fora de Istambul continuavam a existir os colégios de Alexandria e Alepo.

Após o Armistício (novº/1918), a Congregação teve grandes esperanças para voltar a ampliar as suas atividades, recuperando sobretudo as casas e imóveis das províncias. Lamentavelmente, foram inúteis todos os esforços: a política não nos favoreceu.

(continua)

Madre Erminia Ketchedjian

Tradução de Meguerditch Ekizlerian

ԲԱՐԵԿԱՄԻ ԿԱՐԻՔԸ

Դարուս մեծագոյն չարիքներէն մին
մարդուս զգացած առանձնութիւնն է:

Այս աշխարհի
բազմութեան ու խճողումին մէջ
մարդոց մեծամասնութիւնը
առանձին
ու մինակ կը զգայ ինքոյինքը
մոռցուած
լքուած:

Հազարաւոր մարդոց աչքին,
որոնք ամէն օր կը հանդիպին իրեն
մարդոց մեծամասնութիւնը
կը տառապի
անդրադառնալով
թէ աննկատ կ'անցնի
իր շնորին
թաղին
գործատեղիին
ու քաղաքին մէջ
եւ պարզապէս
թիւ մըն է
միլիոնաւոր մարդոց մէջ:

Ընկերութեան բազմութեան մէջ
ողջ ողջ թաղուած մարդիկ են անոնք ...
անանուն
անծանօթ:

Եթէ չենք հասկցած թէ
մարդս
հացի
ու ջուրի չափ
պէտք ունի մարդու՝
ոչինչ հասկցած ենք մարդէն
ու կեանքէն:

Մարդս կարիքն ունի

ուշադրութեան
յարգանքի
համակրանքի:

Մարդս կարիքն ունի

մարդու մը
որ յանձն առնէ լսել զինք
իմանաւ իր ուրախութիւնն ու ցաւը
յաջողութիւնն ու ձախողանքը:

Մարդս կարիքն ունի

մարդու մը
որ համբերէ ու ներէ իրեն
երբ բոլորը կը դատապարտեն զինք.
նեցուկ ըլլայ իրեն
իր դժուարութեան ու տկարութեան ժամանակ
երբ բոլորը կը լքեն զինք.
քաջալ երէ զինք
յուսափարութեան եւ յուսահատութեան պահուն
երբ ուրիշներ անտարբեր կը հեռանան:

Այլ խօսքով
անհրաժեշտօրէն
իր երջանկութեան համար
մարդս պէտք ունի

ԲԱՐԵԿԱՄԻ ՄԸ

որուն վրայ կարենայ կոթնիլ,
ԲԱՐԵԿԱՄԻ ՄԸ

որ շահած ըլլայ
իր կստահութիւնը
անդրադարձած ըլլայ
անոր անշահախնդիր համակրանքին
ու անկեղծ գուրգուրանքին:

Երանի այդ մարդուն
որ անկեղծ ԲԱՐԵԿԱՄ մը ունի:

A NECESSIDADE DE AMIGO

Uma das maiores desgraças do seculo
é o isolamento sentido pelo homem.

Neste mundo
de aglomerações e multidões,
os homens -em sua maioria -
sentam-se sós
e isolados,
esquecidos,
abandonados.

No olhar de milhares
que o encontram diariamente,

a maioria dos homens

sofre,
ao sentir que passa
despercebido

em frente ao seu prédio,
em seu bairro,
no local de trabalho
e na sua cidade,
e ele é simplesmente
um número
entre milhões de seres.

E nas multidões da sociedade,
são, todos eles,
homens enterrados vivos ...

sem nome
nem identificação.

Se não formos capazes
de compreender

que

tanto quanto

o pão e a água

o homem tem necessidade
de homem,

nada entendemos então

do homem

e da vida.

O homem precisa
de atenção,
de respeito,
de simpatia.

O homem necessita
de gente
disposta

a ouvi-lo,
a compreender
sua alegria e suas dores,
seus sucessos e fracassos.

O homem precisa
de um homem
que saiba ser paciente e perdoá-lo,
quando todos o condenam;
que saiba apoia-lo em suas horas
de dificuldades e fraquezas,
quando todos o abandonam;
que saiba-encoraja-lo
nas horas de decepções e desespero,
quando outros
afastam-se dele, indiferentes.

Em outras palavras,
o homem
para a sua felicidade,
precisa, indispensavelmente,

DE UM AMIGO

para poder nele se apoiar,
de um amigo
que tenha conquistado
a sua confiança,
que se tenha compenetrado
de sua simpatia
desinteressada,
de seu carinho sincero.

Feliz do homem
que tem um AMIGO sincero.

Mons. Nichan Kehayan

Tradução de Meguerditch Ekizlerian

Հ.Կ.Ե.Մ.Ի ԵՒ ԿԻՐԱԿՆՈՐԵԱՅ ԴՊՐՈՑԻ ՊՏՈՅՏԸ

5 Յունիսին, 34 հոգինոց խումբ մը Հ.Կ.Ե.Մ.ականներ եւ Կիրակնօրեայ Դպրոցի աշակերտներ պտոյտ մը կատարեցինք դէպի Սանթա հզապէլի շրջանը, Պր. Յովնան Ուստապաշեանի սքանչելի ագարակը: Հազիւ հասած, նախ բոլորս մասնակցեցանք Գերյ. Նշան ծ.Վ. Գարաբէ հէեանի մատուցած Ս.Պատարագին: Ապա, մինչ ումանք վազեցին իրենց սիրած սեղանի խաղերուն եւ ուրիշներ պատրաստութեան ըսկըսան աղցանին, եւ խորովածին, խումբ մը յարձակեցաւ պտղատու ծառերուն վրայ մաշին համար պտուղ հաւաքելու: Առատ եւ համով խորովածէն յետոյ, շարունակութեան խաղերն ու կատակները մինչեւ երեկոյ:

Մեր անցուցած հաճելի եւ ուրախ օրուան համար շնորհակալու թիւն կը յայտնենք Պր. Յովնան Ուստապաշեանին:

Վերջին էջին վրայ տեսնել այս առթիւ քաշուած մեր լուսանք կարներէն մին:

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԵ ՏԻԿՆԱՑ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ Ս.Գ.ԼՈՒՍԱԽՈՐՉԻ ՏՕՆԸ

Համայնքիս պաշտպան, Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի տօնը, որ այս տարի 18 Յունիսին կը հանդիպէր, գործնական կարգի պատմաններու համար, յիշատակեցինք 12 Յունիսին: Զայնաւոր Ս.Պատարագէն յետոյ, ժամը 13ին, տեղի ունեցաւ աւանդական խորովածի ծաշկերոյթը, զոր կազմակերպած էին մեր Տիկնանց Միութեան նոր յանձնախումբին ժրաշան անդամունիները՝ օժանդակութեամբ ժողովրդապետական վարչութեան:

Ներկայ էին Սան Փաւլոյի մեր քոյր համայնքներուն պատասխանատունները եւ քարեսիրական, մշակութային ու քաղաքական կազմակերպութիւններու ներկայացուցիչները:

Աւելի քան հինգ հարիւր հոգի մասնակցեցան ծաշկերոյթին: Մինչեւ երեկոյեան ժամը նը տակաւին... կերպուներ կային:

Կատարուեցան զանազան խաղեր ու վիճակահանութիւն՝ մանուկներու եւ չափահաններու յարմար: Ուրախ էր մթնոլորտը եւ աշխոյժ՝ համեմուած համեյկան երաժշտութեամբ: Տիկնանց Միութեան յանձնախումբի անդամունիներն ու անոնց գործակիցները եռանդով կ'աշխատէին գոյն ձգելու համար քոյր ներկաները:

Յաջողութեամբ պատասխան անոնց ջանքերը. մեր հանդէսին զուտ շահճը քարձրացաւ 1.278.902,00 գրուգէրոյի:

Մեր շնորհաւորութիւնները կազմակերպիչներուն եւ շնորհակալութիւնները մասնակցողներուն:

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԵ ՀԱՄԱՅՆՔԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԸ
և ՆՈՐ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ

14 Յունիսի համար, շրջաբերական նամակով մը՝ ստորագըրւած համայնքիս ժողովրդապետ եւ յիրաւանց նախագահ՝ Գերյ. Նշան ծ.Վ. Գարաբէ հէեանէն, ընդհանուր ժողովի հրաւեր գնաց Սան Փաւլոյի մեր համայնքին գործոն անդամներուն: Այս առթիւ, ծեռամբարձ եւ միաձայնութեամբ ընտրուեցան տասը անդամներ եւ, ժողովրդապետ Գերյարգելիին հետ միատեղ, հետեւ եալ կերպով կազմեցին նոր վարչութիւնը.

1.- Գերյ. Նշան ծ.Վ.	Գարաբէ հէեան	Յիրաւանց նախագահ
2.- Յովնանէս	Ջէ յթունլեան	Գործադիր նախագահ
3.- Յովնաննէս	Պեհիսնելեան	”, փոխ ”
4.- Նոյէ	Եաբունեան	Ա. Քարտուղար
5.- Աբրահամ	Խըրլաքեան	Բ. ”
6.- Սարգիս	Էքիզեան	Ա. Գանձապահ
7.- Յարութիւն	Պապօղլեան	Բ. ”
8.- Յովնաննէս	Շահեստեան	Ա.ծիսական համակարգիչ
9.- Աստուր	Գոմողլանեան	Բ. ”
10.- Նազարէթ	Պապօղլեան	Ա.պատասխանատու ընկերային գործոց
11.- Ռառւ	Խըրլաքեան	Բ. ”

Մեր շնորհաւորութիւնները կը ներկայացնենք նոր վարչութեան անդամներուն եւ արդիւնաշատ գործունեութիւն կը մաղթենք իրենց:

ԵԿԵՂԵՑԻՑ ՏԱՆԻՔԸ ՃԱԾԿԵՑԻՑ

Նկատի առնելով որ ժամանակէ մը ի վեր անձրեւը կը թափանցէր մեր եկեղեցւոյ տանիքէն եւ կը կաթէր դասին մէջ, զանազան կերպեր փորձելէ եւ դրական արդիւնքի մը չհասնելէ յետոյ, ստիպւեցանք ամբողջութեամբ՝ էթերնիթ՝ ով ծածկել զայն:

Թէեւ եկեղեցւոյ սահմանափակ ել եւ մուտին համար ծանր եղաւ այս մեծդի ծախսը - 1.014.878,75 գրուգէյրոս - քայց վատահ ենք որ արմատական լուծումի մը յանգեցանք:

ՄՐՑԻ ՎԱՐԴԱՆ ԵՊ. ՊՈՂՈՍԵԱՆ ԿԸ ՄԱՍՍԱԿՑԻ ԶՄՄԱՌՈՒ ՄԻՒԽՀՈԴՈՒՆ

15 Յունիսին, Արհի. Վարդան Եպ. Պողոսեան, Հոռմէն անցնելով. մեկնեցաւ դէպի Լիբանան: Ան իր մասնակցութիւնը կը բերէ չայ Կաթողիկէ եպիսկոպոսներու Միւնհոդոսին, որ սկսած է 27 Յունիսին Զմմառու վանքին մէջ:

O PASSEIO DA "UJAC" E DA ESCOLA DOMINICAL

No dia 5 de junho realizamos um belo passeio na região de Sta. Isabel, no esplêndido sítio do Sr. Hovnán Usdabachian. O grupo era formado de 34 participantes: por jovens da "UJAC" e por alunos da Escola Dominical. Logo ao chegar, assistimos todos à Sta. Missa celebrada por Mons. Nichan Karakehayan. A seguir, enquanto uns corriam para mesas à procura de divertimentos de suas predileções e outros começavam os preparativos das saladas e do churrasco, formou-se um terceiro grupo que tratou de invadir as árvores e apanhar frutos diversas para a sobremesa. Após saborear a abundante e deliciosa churrascada, continuaram-se os passa-tempos e brincadeiras até a tarde.

Nossos agradecimentos ao Sr. Hovnán Usdabachian pelo dia agradável e alegre que nos propiciou.

Ver na última página uma das chapas batidas na ocasião.

A SOCIEDADE DAS DAMAS ARMÉNIAS CATÓLICAS
E A FESTA DE SÃO GREGÓRIO ILUMINADOR

O dia festivo de São Gregório Iluminador, padroeiro e protetor da nossa Comunidade, celebrava-se este ano no dia 18 de junho, mas, por razões diversas de ordem prática, a comemoração foi antecipada para o dia 12 de junho. Após a Santa Missa, solene e cantada, iniciava-se às 13 horas a tradicional churrascada, organizada pelas laboriosas componentes da nova Comissão da Sociedade das Damas, auxiliadas pela Diretoria paroquial.

Honraram-nos com a sua presença nessa hora festiva os responsáveis pelas Igrejas, nossas co-irmãs da colônia, assim como os representantes das organizações benficiais, culturais e políticas.

O número de participantes ultrapassou os 500, havendo quem estivesse ... comendo ainda às 6 horas da tarde.

Realizaram-se brincadeiras para crianças e adultos, incluído um sorteio. Era uma atmosfera alegre e contagiosa, encenada por doce música armênia. E as componentes da Comissão e suas colaboradoras eram todo empenho para deixar satisfeitos todos os presentes.

Foram coroados de êxito total os seus esforços e o resultado líquido da iniciativa alcançou a bela cifra de Cr\$ 1.273.902,00.

Nessas felicitações aos organizadores e nossos agradecimentos aos participantes.

A ASSEMBLÉIA GERAL E A NOVA DIRETORIA
DA COMUNIDADE ARMÊNIA CATÓLICA

Foi expedida aos membros ativos da nossa Comunidade de São Paulo uma Carta-Circular assinada pelo nosso Presidente de Jure Mons. Nichan Karakehayan, convidando-os para a Assembléia Geral do dia 14 de junho.

Na oportunidade, foram eleitos por unanimidade de votos livres dez membros da Comunidade que, juntamente com o pároco, formaram a Nova Diretoria.

1.- Mons. Nichan Karakehayan	: Presidente de Jure
2.- Hovhannes Zeitunlian	: Presidente Executivo
3.- João Behisnelian	: Vice-Presidente
4.- Dr. Noé M. Yapudjian	: Primeiro Secretário
5.- Abrão Kherlakian	: Segundo "
6.- Sarkis Ekizian	: Primeiro Tesoureiro
7.- Artin Babogluian	: Segundo "
8.- João Chahestian	: Primeiro Coordenador Litúrgico
9.- Astur Kodjoglaman	: Segundo "
10.- Nazareth Babogluian	: Primeiro Diretor Social
11.- Raul Kherlakian	: Segundo " "

Nessas felicitações à Nova Diretoria, com nossos melhores votos para uma gestão frutuosa.

COBERTO O TETO DA IGREJA

De algum tempo para cá, a água da chuva vinha penetrando pelo teto da Igreja e molhando o altar-mor. Após diversas tentativas de consertos sem sucesso, fomos forçados a mandar cobrir todo o teto com "eternit".

Mesmo tendo sido pesada essa grande despesa (Cr\$ 1.014,87, 75) para as limitadas finanças da nossa Igreja, estamos certos de que conseguimos chegar a um resultado definitivo.

S. EXCIA. DOM VARTAN BOGOHSSIAN PARTICIPA DO SÍNODO DE BZÓMMAR

Em 15 de junho viajou para o Líbano, passando por Roma, S. Excia. nosso Exarca Dom Vartan Boghossian que vai participar do Sínodo dos Bispos Católicos Armênios, com início marcado para dia 27 de junho, no Convento de Bzómmar, no Líbano.

Tradução de Meguerditch Ekizlerian

ACONTECIMENTOS SOCIAIS DA COMUNIDADE
no mês de junho de 1983

BATISMOS - Com alegria registramos os nomes das crianças batizadas.

- 1.- VANESSA MARIA, filha de Bedros Krikorian e de Iracema Amaral K.
- 2.- JULIANA, filha de Antônio Baboglian e de Maria Helena da Silva
- 3.- THAIZ, filha de Robert Bedros Fernezlian e de Irinita Santini
- 4.- FABIO, filho de Mardiros Franzelian e de Antônia Gesuleia Soares Franzelian.
- 5.- JOÃO CARLOS, filho de João Garabed Abrikian e de Lucy Arussiak Abrikian.

CASAMENTOS - Uniram-se co Sacramento do Matrimônio nossos jovens:
Semião de Viveiros Pimentel Farias e Margarida Oustabachian

FALECIMENTOS - Manifestamos nosso profundo pesar aos famílias de
nossos falecidos.

- 1.- Marcel Tilkian (neto) 22/06/83
- 2.- Dr. Vahram Zakarian 23/06/83

Uma foto do passeio dos jovens da "UJAC" e Escola Dominical no dia 05 de junho de 1983.